Ἀριθ. 8 15 Αὐγούστου 1921

ΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Ναυαρίνου 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΕΚΔΟΤΗΣ : Α. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΩΝ
REVUE BI-MENSUELLE METAPHYSIQUE ET PHILOSOPHIQUE
12, Rue Navarin, Athènes

Editeur—Directeur : A. HADJIAPOSTOLOU

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

'Αριθ. 8 *15 Αὐγούστου 1921*

Πιστεύω εἰς τὴν Σοφίαν, ἥτις διαδίδει εἰς τὸ Σύμπαν τὴν κατεύθυνσιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐμπνέεται ἐκ τῶν προτέρων τὰ γεγονότα τοῦ μέλλοντος. ΡΕΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
'Οδὸς Ναυαρίνου 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΕΚΔΟΤΗΣ: **Α. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα δὲν ἐπιστρέφονται	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ 'Εσωτερικοῦ δραχ. 12.— Αἰγύπτου Γ. Δ. 50.— 'Αμερικῆς Δολ 2.50	Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν γένει πρὸς τὴν διεύθυνσιν

CAMILLE FLAMMARION

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΨΥΧΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Αἱ ψυχικαὶ μελέται κάμνουν ἐπὶ τοῦ παρόντος ταχεῖαν προπαγάνδαν ἀνὰ τὸν κόσμον, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀκτινοβόλον πορείαν τῶν κυμάτων τῶν δημιουργουμένων εἰς ἥσυχον ὕδωρ, εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου κάποια κίνησις ἐσημειώθη. Διὰ νὰ ἀναφέρω ἓν παράδειγμα (ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μοῦ εἶνε περισσότερον γνωστὸν) μοῦ ἔρχονται ἀνακοινώσεις, ἰδίᾳ πρὸ ἑνὸς ἔτους, ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς σφαίρας, ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας, τὴν 'Ωκεανίαν, τὴν 'Ασίαν, τὴν Νέαν Ἤπειρον, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν Παλαιάν, ἀπὸ παρατηρητὰς ὀλίγιστα ἰδεολόγους καὶ φαντασιώδεις, ἀπὸ ἐμπόρους βιομηχάνους, ἐργοστασιάρχας, ἀνθρώπους καθ' ὁλοκληρίαν, πρακτικούς.

Πρὸ εἴκοσι ἐτῶν, κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἢ ἐλάχιστοι μόνον ἠσχο-

λοῦντο εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔμεναν διὰ τοὺς μεμυημένους καὶ διανοουμένους τινὰς θεωρουμένους μᾶλλον ὡς ὀνειροπλήκτους καὶ ἐνίοτε ὀλίγον τρελλούς. Τὸ ψυχικὸν πεδίον ἐμεγάλωσε δι' ὅλας τὰς ἐρεύνας. Καταφθάνουν πολλοὶ σήμερον καὶ κάθε ἡμέραν περισσότεροι. Εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον εἰδικῶς, φωτισμέναι διάνοιαι ἀρχίζουν νὰ ἀσχολῶνται σοβαρῶς λαμβάνουσαι ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἐξαιρετικῶς αἰνιγματώδη ἐρώτησιν: «Τί εἶναι ἡ ζωή;»

Εἶναι βέβαιον ὅτι παριστάμεθα τὴν στιγμὴν ταύτην πρὸ μιᾶς γενικῆς ἀλλοιώσεως τῶν ἰδεῶν.

Ἔλαβα ἀπὸ τὴν Κίναν, ἐντελῶς ἐσχάτως, τὴν κατωτέρω σημαντικὴν ἐπιστολήν. Τὴν ἀναγράφω αὐτολεξεί:

Φρούριον Μπαγιάρ (Κίνα) τῇ 3ῃ Μαΐου 1921.

«Διαβάζω τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ πολύτιμον βιβλίον σας «*Ὁ θάνατος καὶ τὰ μυστήριά του*» καὶ ἀποτόμως σταματῶ εἰς τὸ κεφάλαιον «Περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῆς ψυχῆς», ἀπὸ ἀνάγκην νὰ σᾶς μεταδώσω δύο ἐντυπώσεις ποῦ ἔσχον ἢ ἐσημείωσα εἰς τὴν ζωήν. Εἶμαι 59 ἐτῶν, ξένος πρὸς τὰς ψυχικὰς μελέτας καὶ ἐμπορεύομαι εἰς χώραν ὅπου ἡ πραγματικότης σᾶς καλεῖ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπερασπίζεσθε τὸν ἑαυτόν σας, ἀλλ' ὀφείλω νὰ συμβάλλω εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς συλλογῆς σας διὰ γεγονότων τὰ ὁποῖα αὔριον θὰ ἀποδείξουν, δι' ὑμῶν, ὅτι κάτι ἄλλο ὑπάρχει εἰς ἡμᾶς ἐκτὸς τῆς καταστρεφομένης ὕλης.

»Ὅταν ἤμην παιδίον, πρὸ πεντήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν ἤκουσα τὴν μητέρα μου νὰ διηγῆται τὴν κατωτέρω ἀφήγησιν. Ὁ πάππος μου, ἔφεδρος ναυτικὸς εἶχε κληθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ Ναυαρίνου τοῦ 1827 καὶ εἶχεν ἐπιβιβασθῆ εἰς τὴν Τουλώνην ἐπὶ μιᾶς φρεγάτας. Εἴς τινα χειρισμὸν κατελήφθη ὑπὸ ζάλης καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐφονεύθη. Ἡ μάμμη μου τὴν ὁποίαν ἐγνώρισα κατῴκει τότε τὸ Ἀντὶπ καὶ ἀκριβῶς τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐγένετο τὸ δυστύχημα, *εἶδε τὸν σύζυγόν της* νὰ πίπτῃ ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἱστίου.

»Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Ἀντὶπ δὲν εἶχε συνδεθῆ σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Τουλώνης.

»Χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίποτε περισσότερον, καὶ βεβαία περὶ τῶν προαισθημάτων της ἀνῆλθε τὴν δημοσίαν ἅμαξαν καὶ μετὰ τριῶν ἡμερῶν πορείαν, ἔφθανεν εἰς τὴν Τουλώνην, ὅπου ἐπληροφορεῖτο καὶ ἐβεβαιοῦτο τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, ἐπελθόντα ἀκριβῶς ὅπως τὸν εἶδε.

»Τὸ ἕτερον γεγονὸς τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς σημειώσω εἶναι προσωπικόν.

»Ἤμην 16 ½ ἐτῶν καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς ἐπήγαινα εἰς τὰς παραθαλασσίους ἐξοχάς, συντροφευόμενος ἀπὸ συμμαθητάς μου ὅπου ἐγευματίζαμεν κοντὰ εἰς τὴν παραλίαν. Ἀναχωρήσας εὔχαρις,

χωρὶς σκέψιν διὰ τὴν αὔριον, ᾐσθάνθην τὸν ἑαυτόν μου αἰφνηδίως, περὶ τὴν δεκάτην πρωϊνήν, καταλαμβανόμενον ὑπὸ τρομερᾶς ἐπιθυμίας νὰ ἀφήσω τοὺς φίλους μου καὶ νὰ ἐπιστρέψω σπῆτι μου. Παρὰ τὰς παρακλήσεις τῶν φίλων μου, ἐπέστρεψα εἰς τὸ σπῆτι μου, ὅπου εὗρον τὴν μητέρα μου καὶ τὰς ἀδελφάς μου νὰ κλαίουν. Ἕνα τηλεγράφημα μόλις τοὺς εἶχεν ἀναγγείλει τὸν θάνατον τοῦ μεγαλειτέρου ἀδελφοῦ μου, ἐπελθόντα εἰς τὸ Port-au-Prince ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ.

»Σᾶς διηγοῦμαι συντόμως τὰ γεγονότα ταῦτα, χωρὶς σχόλια, βεβαιοῦντα ἰδιαιτέρως ὅλα ὅσα ἀναφέρετε περὶ τῶν τηλεπαθητικῶν φαινομένων.

»Σᾶς ἐξουσιοδοτῶ ν' ἀναφέρετε τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ ἐλπίζω ὅτι αἱ ἔρευναί σας θὰ ἔχουν τὸ παρήγορον ἀποτέλεσμα ν' ἀποδείξουν ὅτι ὁ θάνατος δὲν εἶνε τὸ τέλος, τὸ χάος τῆς ὑπάρξεως. Αἱ θρησκεῖαι ἐδημιούργησαν τὰ Καθαρτήρια καὶ τὸν Ἅδην, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια, ἥτις ἀναφαίνεται ἀπορρίπτει τὰ κατασκευάσματα ταῦτα. Ἡ ὑπερτάτη ζωή, ἐδρεύει ὄχι εἰς τὴν ἐφήμερον ὕπαρξιν τὴν ὁποίαν ζῶμεν, ἀλλὰ μετ' αὐτήν, εἰς τὴν μετέπειτα ζωὴν τῆς διανοητικῆς προσωπικότητός μας καὶ τῆς σκεπτομένης καὶ ἐνεργούσης ψυχῆς μας.

»Νομίζω ὅτι ἔκαμα τὸ καθῆκόν μου διαβιβάζων εἰς σᾶς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς συμβολὴν εἰς τὰς μελέτας ποῦ ἀκολουθεῖτε μετὰ τόσου κύρους.

»Δεχθῆτε, ἀγαπητὲ Διδάσκαλε, τὴν διαβεβαίωσιν τῶν βαθέων αἰσθημάτων μου».

Ch. Laure

Αἱ δύο αὗται παρατηρήσεις δὲν διδάσκουν τίποτε νέον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας διότι εἶνε γνωστὰ ἄλλα ἀνάλογα τοιαῦτα. Ἐπιβεβαιώνουν ὅμως τὰς προηγουμένας καὶ μᾶς ἀποδεικνύουν, μίαν ἔτι φοράν, ὅτι ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν πραγματικότητα τῶν φαινομένων τούτων, εἶνε ἢ ἀμαθεῖς ἢ κακῆς πίστεως. Εἶνε τοῦτο δίλημμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ διαφύγουν.

Μᾶς ἀποδεικνύουν ταὐτοχρόνως, ὅτι αἱ παρατηρήσεις αὗται δὲν χρονολογοῦνται οὔτε σήμερον, οὔτε χθές. Ἡ πρώτη μᾶς ὁμιλεῖ εἰς τοὺς χρόνους ὅπου ἐχρειάζοντο τρεῖς ἡμέραι διὰ νὰ μεταβῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν Τουλώνην εἰς τὸ Ἀντίμπ. Σήμερον ἡ μετάβασις αὕτη γίνεται ἐντὸς δύο ὡρῶν (καὶ μάλιστα διὰ ἀεροπλάνου ἀκόμη ὀλιγώτερον). Οἱ τρόποι τῆς κινήσεως ἤλλαξαν ἀλλὰ τὰ ψυχικὰ φαινόμενα ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμενα ὅπως καὶ πρὸ ἑκατὸν καὶ χιλίων ἐτῶν.

Μόνον ποῦ δὲν ἐτόλμα κανεὶς νὰ ὁμιλήσῃ τότε.

Ἡ δευτέρα παρατήρησις μᾶς δίδει μίαν τηλεπαθητικὴν μεταβίβασιν πιστοποιηθεῖσαν πολὺ πρὶν εὑρεθῇ ἡ λέξις αὕτη. Θάνατος ἐπελθὼν εἰς τὸ Port-au Prince καὶ γενόμενος ἀντιληπτὸς

διὰ νοητικῆς κρούσεως εἰς τὰς ὄχθας τῆς Μεσογείου. Ψυχικὰ κύματα διαβιβασθέντα διὰ τοῦ αἰθέρος,

Μάλιστα! Αἱ ἰδέαι μας βαδίζουν, διὰ νὰ μὴ σταθοῦν πλέον καὶ εὐχαριστῶ τὸν κ. Κάρολον Δὼρ διότι μοῦ ἔστειλεν ἀπὸ τὴν Κίναν μίαν ἠχὼ τῆς θριαμβευτικῆς ταύτης πορείας. Αἱ ὑλικαὶ ἀρνήσεις ἀπαλείφονται πλέον ἀπὸ τὸν πίνακα τῆς ἐπιστημονικῆς φιλοσοφίας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Η ΚΑΘ' ΥΠΝΟΝ ΣΥΝΕΝΟΗΣΙΣ

Παρὰ τοῦ λίαν εὐφήμως γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὰς μεταφυσικὰς ἐπιστήμας κ. Σ. Συρμοπούλου, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἣν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν ὅπως ἔχει παρὰ τὰς δυσκολίας τοῦ χώρου. Ἡ εὐχαρίστησίς μας προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κ. Συρμόπουλος, θίγει ὄχι μόνον ἓν ἐκ τῶν πλέον πρωτοτύπων ζητημάτων ἀλλὰ καὶ ἔρχεται εἰς ἀντίκρουσιν πρὸς ὅσα ἐδημοσίευσε ὁ ἕτερος τῶν συνεργατῶν μας κ. Ἐκλεκτικός. Ἡ καθ' ὕπνον συνεννόησις φαίνεται ἀκατόρθωτος, ἂν μὴ ἀδύνατος καὶ παρὰ πολλῶν μεταφυσικῶν. Τὸ καθ' ἡμᾶς εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τοῦτο εἶνε δυνατὸν καὶ οὐδένα λόγον ἔχομεν ν' ἀμφιβάλλωμεν πρὸς τὴν καλὴν πίστιν τοῦ ἐπιστολογράφου μας. Ἡ ἀνακοίνωσίς του μένει, βεβαίως, ἀναπόδεικτος, ἀλλὰ ὁ ἔχων ὄρεξιν καὶ θέλων ἂς μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὅταν τὸ ἐνστερνισθῇ ἂς καταβάλῃ ὀλίγην καλὴν θέλησιν καὶ πολλὴν ἐπιμονήν, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος κ. Σ. Συρμόπουλος· ἐπιτυχῶς συνιστᾷ καὶ θὰ πεισθῇ.

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλον τοῦ «Ἑωνος» ἀνέγνωσα τὴν μικρὰν περὶ ὕπνου καὶ ὀνείρων μελέτην τοῦ «Ἐκλεκτικοῦ», δὲν κρίνω δ' ἄσκοπον νὰ σᾶς γράψω σχετικῶς ὀλίγας γραμμάς, διότι τὰ ὄνειρα εἶναι τὸ μόνον ἐπίπεδον τοῦ ἀοράτου δι' ἡμᾶς Κόσμου ἐφ' οὗ ἐπειραματίσθην καὶ ἔσχον ὀλίγας μέν, σημαντικὰς ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν μου ἐπιτυχίας,

Θὰ σᾶς ἀναφέρω ὄνειρόν μου ἐξ οὗ ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶδος ὀνείρων εἶναι ἀκριβῶς ἐπίδρασις *ἐξωτερική*, ἀντιθέτως πρὸς τὸ συμπέρασμα εἰς ὃ καταλήγει τὸ ἀρθρίδιον τοῦ «Ἐκλεκτικοῦ».

Τὸν Μάϊον τοῦ ἔτους 1901 ἤμην ἐδῶ, σπουδάζων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅτε μίαν νύκτα εἶδον καθ' ὕπνους τὸν φίλον καὶ συμμαθητήν μου Νικόλαον Π. . ., εὑρισκόμενον τότε εἰς τὰς Καλάμας, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν μου.

— Νῖκο! ἐφώναξα, ποῦ 'βρέθηκες ἐδῶ; Πότε ἦλθες;

— Ἀπόψε, μοῦ ἀπήντησεν ὁ φίλος μου, ἦλθα μὲ τὸν πατέρα μου.

— Ὥστε θὰ σὲ ἰδῶ;

— Ὄχι, διότι φεύγομε τὸ πρωΐ στὰς 7 διὰ Κωνσταντινούπολιν.

— Σὲ ποιὸ ξενοδοχεῖον ἐμείνατε;

— Στῆς «Ἑλλάδος» (τὸ σημερινὸν «Βικτώρια» εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας).

Ἐξύπνησα ἀποτόμως ἤμην δὲ κάθιδρως, ὡς νὰ εἶχον ὑποστῇ μέγαν ψυχικὸν κλονισμόν, Τὸ ὄνειρον ἦτο τόσον ζωηρόν, ὥστε ἤναψα τὸ φῶς καὶ ἔγραψα διὰ μολυβδίδος τὰς διαμειφθείσας φράσεις. Ἀπεκοιμήθην βραδύτερον οὐχὶ ἄνευ κόπου.

Ἦτο ἡ ὥρα 8η πρωϊνή, ὅτε ἐνδυθεὶς ἐν σπουδῇ διηυθύνθην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Ἑλλάδος», εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ὁποίου συνήντησα τὸν τότε διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου, καὶ σήμερον μακαρίτην Γ. Σκόρδην.

— Καλημέρα κὺρ-Γεώργη. Ὁ κ. Π...;

— Ὁ κ. Π...; Ἦλθε χθὲς τὸ βράδυ μὲ τὸ γυιό του τὸ Νῖκο.

— Ἐδῶ εἶναι;

— Ὄχι, ἔφυγαν πρὸ μιᾶς ὥρας διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ ὥρα ἦτο 8 20', ὁ δὲ Νῖκος μὲ εἶχεν εἰδοποιήσῃ καθ' ὕπνους ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ στὰς 7.

Περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω τί ἐντύπωσιν μοῦ ἀφῆκε τὸ ὄνειρον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει πλήρη καὶ θαυμασίαν συνεννόησιν μεταξὺ ζώντων κατὰ τὸν ὕπνον. Ἔγραψα εἰς τὸν Νῖκον ἀφηγούμενος τὸ ὄνειρόν μου. Μοῦ ἀπήντησεν ἐκ Κων/πόλεως θαυμάζων διὰ τὴν «σύμπτωσιν», μὲ ἐβεβαίου ὅμως ὅτι τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ναὶ μὲν ἐσυλλογίσθη ὅτι δὲν θὰ ἐπρόφθανε νὰ μὲ συναντήσῃ, δὲν εἶδεν ὅμως τίποτε σχετικὸν εἰς τὸν ὕπνον του.

Ἔκτοτε ἡ ἰδέα τῆς κατὰ τὸν ὕπνον συνεννοήσεως μὲ εἶχε κυριεύσῃ.

Ἐπανειλημμένα ὅμως πειράματά μου οὐδεμίαν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν. Καὶ ὅμως εὑρισκόμην πρὸ γεγονότος!

Τὸν Μάϊον τοῦ 191? ἔσχον ἐπιτυχίαν ἣν ἐγὼ τοὐλάχιστον θεωρῶ σημαντικωτάτην. Ἐξύπνησα κατὰ μίαν νύκτα, δὲν ἠδυνήθην ὅμως νὰ ἀποκοιμηθῶ πλέον. Εἶχον ἀναγνώσῃ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ὡραίαν μελέτην περὶ μεταβιβάσεως τῆς σκέψεως, συνέλαβα δὲ τὴν φαεινὴν ἰδέαν νὰ πειραματισθῶ συγκεντρῶν τὸν νοῦν μου εἰς νεαρὸν συνάδελφόν μου, ἀσθενικῆς κράσεως, ὃν ἐνόμισα κατάλληλον νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ ὡς ἀκούσιον sujet. Ἐπὶ ὁλόκληρον τέταρτον τῆς ὥρας λοιπόν, προσήλωσα ἰσχυρῶς τὸν νοῦν μου εἰς τὸ sujet μου, τὸ ὁποῖον ἔβλεπον ὑποθετικῶς ἐνώπιόν μου κοιμώμενον εἰς τὴν κλίνην του. Ὅτε ὅμως τὴν ἐπομένην συνηντήθημεν εἰς τὸ Γραφεῖον, τὸν εἶδα ἀδιάφορον ὡς συνήθως.

— Βλέπεις συχνὰ ὄνειρα; τὸν ἠρώτησα.

— Σπανίως, μοῦ ἀπήντησε, τώρα μάλιστα ἔχω πολὺν καιρὸν νὰ ἰδῶ.

Ἐπανέλαβον τὸ πείραμα ἐπὶ ἓξ κατὰ συνέχειαν νύκτας, κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε ὥραν, ἐσημείουν ὅμως διαρκῶς τὴν αὐτὴν θριαμβευτικὴν... ἀποτυχίαν. Εἶχον ἀρχίση νὰ ἀπελπίζωμαι ὅτε, τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐπληροφορήθην κατὰ τύχην ὅτι τὸ sujet μου κατῴκει εἰς μίαν πάροδον τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, καὶ ἀκριβῶς εἰς οἰκίαν, ἐν ᾗ κατῴκουν ἄλλοτε ἐγώ, καὶ τὴν ὁποίαν, ἐπομένως ἐγνώριζα καλῶς. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ ἐπαναλάβω διὰ τελευταίαν φορὰν ἀλλὰ μετὰ δυνάμεως τὸ πείραμά μου.

Ὄντως, περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν ἐξύπνησα, καὶ ἀφοῦ «συνεκεντρώθην» κατὰ τὴν σχετικὴν τεχνικὴν ἔκφρασιν, ἐφαντάσθην τὸν ἑαυτόν μου ἐνδυόμενον, ἐξερχόμενον τῆς οἰκίας μου καὶ διευθυνόμενον εἰς τὴν ἰδικήν του. Εἰσῆλθον, καὶ ἔστην πρὸ τῆς κλίνης του, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ συνάδελφός μου ἐκοιμᾶτο.

— Ἐγὼ εἶμαι, εἶπον δυνατῇ τῇ φωνῇ. Μὲ ἀκοῦς;

Τὸν ἐφαντάσθην ἐξακολουθοῦντα νὰ ρογχαλίζῃ καὶ ἄρχισα νά... θυμώνω. Τὸν ἥρπασα ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ ἐξηκολούθησα νὰ τοῦ φωνάζω:

— Μὲ ἀκοῦς; ἐγὼ εἶμαι... θέλω νὰ μ' ἀκούσῃς!

Ἡ νοερὰ αὕτη προσπάθεια, ἡ ὁποία μὲ ἐκούρασεν ὑπερβολικά, διήρκεσε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἐκ μέρους μου ἐπιμονῆς περὶ τὰ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας.

Τὴν ἐπομένην, εἰς τὸ γραφεῖον, τὸν εἶδα νὰ ἔρχεται κατ' εὐθεῖαν πρὸς ἐμέ:

— Σ' ἔβλεπα ἀπόψε στὸν ὕπνο μου, μοῦ λέγει ζωηρῶς, ἀλλὰ ξεύρεις πῶς; Ἐπετάχθηκα ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου διότι ἐνόμισα πῶς ἦσουν δίπλα μου...

— Μπᾶ; Καὶ πῶς μὲ εἶδες;

— Δὲν θυμοῦμαι καλά. Ἄκουσα ὅμως καθαρὰ τὴν φωνήν σου ποῦ ἤρχετο ἀπὸ πολὺ μακράν, «σὰν τηλέφωνο», καὶ μοῦλεγες: «Μ' ἀκοῦς; Μ' ἀκοῦς; Ἐγὼ εἶμαι», καὶ μοὔσφιγγες τὸ χέρι ἐδῶ, μὲ τέτοια δύναμι, ποῦ ὅταν ἐξύπνησα, ᾐσθανόμην γιὰ πολλὴ ὥρα τὸν πόνο...

*
* *

Γνωρίζετε πόσα πράγματα ἐγράφησαν περὶ ὀνείρων. Καὶ ἐγὼ ἐδιάβασα πολλὰς θεωρίας καὶ γνώμας θιασωτῶν τῆς «θετικῆς» Ἐπιστήμης. Τί θέλετε ὅμως νὰ σκεφθῶ ἀναγινώσκων τὰς σοφὰς «ἐπιστημονικὰς» θεωρίας, αἱ ὁποῖαι μοῦ ὁμιλοῦν περὶ συνδυασμῶν «προϋπαρχουσῶν παραστάσεων», ἢ περὶ σανεπειῶν ὑπερπληρώσεως τοῦ στομάχου, ὅταν ἔχω ἐμπρός μου τοιαῦτα παραδείγματα!

Δὲν δύναμαι βεβαίως νὰ ἀμφισβητήσω καὶ τοὺς συνδυα-

σμοὺς τῶν προϋπαρχουσῶν παραστάσεων, οὔτε τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ ὑποστῇ τις ὅταν παραφάγῃ γιουβαρελάκια, τὰ ὁποῖα ἐπέτυχον θαυμασίως εἰς τὸ μαγείρευμα. Εἶναι καὶ αὐτὰ εἴδη ὀνείρων. Τὸ νὰ θελήσῃ ὅμως κανεὶς νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ αὐτὸ ἐπιστημονικὸν καπέλλο εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὄνειρα, καὶ νὰ ἀποφανθῇ αὐθεντικῶς ὅτι «αὐτὸ εἶναι, διότι ἡ φυσιολογία..διότι τὰ κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου... κτλ,», μοῦ φαίνεται τολμηρόν.

Θὰ μοῦ εἴπετε, καὶ τί ἀποδεικνύω ἐγὼ ἀραδιάζων ὅσα ἀράδιασα ἀνωτέρω; Τίποτε διὰ τοὺς ἄλλους, διότι δυστυχῶς δὲν δύναμαι σήμερον νὰ ἀποδείξω αὐτὰ ποῦ γράφω. Δι' ἐμὲ ὅμως προσωπικῶς, δὲν νομίζετε ὅτι ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν ἀναμφισβήτητον, ὅτι συνεννόησις κατὰ τὸν ὕπνον δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν καὶ πολλὴν ἐπιμονήν;

Μὲ ἐξαίρετον τιμὴν

Σ. ΣΥΡΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΗΣ ΔΑΜΙΑΣ

(Ἀποκάλυψις τοῦ ἀστρικοῦ ἀποτυπώματος 3500 ἔτη πρὸ Χριστοῦ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἄμον ἰσχυρέ, ἡ σοφία σου ἐπλήρωσεν εὐτυχίας καὶ θέρμης εἰς τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀγνώστου, τὴν πίστην ὑπηρέτριαν σοῦ καὶ τῆς ἀγαπητῆς συζύγου σου καὶ εἰς μίαν βαθυτάτην συγκέντρωσιν ἠτήσατο τὸ ξίφος τοῦ θανάτου. Ἡ ζωή της ἐπληρώθη εὐεργεσιῶν ἐξ ὧν ἀπήλαυσαν τὰ πτηνὰ ποῦ πετοῦν εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ ζῶα ποῦ κυκλοφοροῦν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οἱ ἄνθρωποι οἵτινες σὲ προσκυνοῦν καὶ σὲ σέβονται. Ἄνοιξε τὰς θύρας τῆς ἱερᾶς σου κατοικίας καὶ δέχθητι τὸ πνεῦμα τῆς ἁγνῆς καὶ ἀσπίλου ταύτης παρθένου, ἀπερχομένης ἀφ' ἡμῶν καὶ δὸς αὐτῇ τὴν ἀμοιβὴν τῶν εὐεργεσιῶν αἵτινες ἐχαρακτήρισαν τὴν ζωήν της.

Στρεφόμενος κατόπιν πρὸς τὸ φέρετρον, εἶπε :

— Δάμια, πιστὴ θεραπαινὶς τῆς σεβασμίας μητρὸς τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἀνυπομονοῦν πνεῦμά σου κυκλοφορεῖ εἰς τὸν πατρικὸν τοῦτον τόπον, ἀναμένον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τελευταίου ἱεροῦ καθήκοντος ὅπερ σοὶ ὀφείλομεν. Αἱ θύραι τοῦ οὐρανίου Ἀμῶν ἠνοίχθησαν καὶ θὰ ἀνέλθῃς καὶ ἡ ἄγρυπνος ψυχή σου. θὰ διαφυλάξῃ τὸ ἀκίνητον τοῦτο σῶμα, ὡς ἀνάμνησιν ἀγαθότητος καὶ ἀγάπης καὶ παράδειγμα ἁγνότητος. Διὰ τὸ σῶμα τοῦτο, διὰ τὴν ψυχὴν ταύτην, παρασκευάζω τὴν ἱερὰν ἀμβροσίαν, ὡς τελευταῖον σεβασμὸν καὶ γήϊνον ἀνταμοιβήν.

Κατόπιν ἐμφυσῶν τρεῖς φορὰς εἰς τὸ δοχεῖον εἶπε :

— Γόνιμον ρεῦμα διασχίζον τὴν ἱερὰν χώραν τῆς Ἴσιδος καὶ

τοῦ Ὀσίριδος, ζωογονοῦν τοὺς ἀνθρώπους, ζωοποιοῦν διὰ τῆς δροσερότητός σου, διατηροῦν τὸ ἔδαφός μας εἰς αἰωνίαν ἰσορροπίαν, δέξου παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου, τὴν εὐλογίαν τὴν ὁποίαν ὁ Ἀμὼν μοῦ ἔδωσε, ὡς προσφορὰν τῆς εὐλαβείας μου, ἔσο ἡ λεπτὴ καὶ αἰθερία τροφὴ τῆς πρὸ ἡμῶν κειμένης θεραπαινίδος Δάμιας καὶ ἡ Ἶσις ἄς σὲ ζωογονῇ καὶ γονιμοποιῇ.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ἔχυσε τὸ ὕδωρ εἴς τινα ὑδρίαν καὶ λαμβάνων ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ δευτέρου τὸ δοχεῖον τοῦ γάλακτος, ἐνεφύσησε τρὶς καὶ εἶπε:

— Καθαρὰ καὶ εὐεργετικὴ οὐσία πάσης ὑπάρξεως ποῦ ζῇ ἐκ τοῦ γονίμου κόλπου τῆς Ἴσιδος, ἱερὰ αἰωνία τροφή, μυστηριώδης ἀμβροσία, δέξου τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀμών, διαβιβαζομένην παρ' ἐμοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου γόνιμος καὶ αἰθερία τροφὴ τῆς ψυχῆς τῆς μεταστάσης.

Λέγων ταῦτα ἔρριψε τὸ γάλα εἰς τὴν ὑδρίαν μετὰ τοῦ ὕδατος. Λαμβάνων ἀκολούθως τὸ δοχεῖον τοῦ μέλιτος εἶπε:

— Οὐσία γλυκύτητος, θεία τροφή, λάβε μέρος εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην ἀμβροσίαν καὶ ἄς εἶνε εὐλογημένον τὸ ἄρωμά σου καὶ ἡ γλυκύτης σου ἵνα πληρώσῃς γλυκύτητος τὴν ψυχὴν τῆς μεταστάσης Δάμιας, πιστῆς ἱερείας τῆς Ἴσιδος.

Ἔχυσε καὶ τὸ μέλι μετὰ τοῦ γάλακτος καὶ ὕδατος καὶ λαμβάνων ἐν τέλει τοὺς καρπούς, εἶπε:

— Λεπτὸν δημιούργημα τῆς εὐεργετικῆς μας θεᾶς, συμπλήρωμα πάσης τροφῆς τῶν ἐμψύχων ὄντων, λάβε τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀμών, γίνου ἓν σῶμα εἰς τὴν ἱερὰν ἀμβροσίαν καὶ εἰς τὴν μακρὰν ταύτην ἀναμονήν, θρέψατε τὸ σῶμα τῆς Δάμιας, τῆς ἀσπίλου παρθένου ἀξίας ἱερείας καὶ θερμῆς διατηρητοῦ τῆς πίστεως.

Ἀφοῦ ἔρριψε καὶ τούτους εἰς τὴν ὑδρίαν ἔλαβε κατόπιν ταύτην εἰς τὰς χεῖράς του καὶ στρέφων πρὸς τὸν πρῶτον ἱερέα τοῦ εἶπε:

— Σεβαστὲ ἄνερ, ἰδοὺ ἡ παρασκευασμένη ἀμβροσία ὡς τελευταῖον δῶρον τῆς Ἴσιδος εἰς τὰ τέκνα της, λάβε την παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου καὶ κάμε καθῆκον ἱερόν, τοποθετῶν αὐτὴν πλησίον τῆς μεταστάσης εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῆς κατοικίαν.

Ὕστερον εἷς ἐκ τῶν παρισταμένων παρουσιάσθη φέρων ἐντὸς ὑφάσματος ἀντικείμενα τινα. Ὁ ἱεροφάντης τὰ ἔλαβε καὶ τὰ ἐτοποθέτησε ἐπὶ τοῦ φερέτρου καὶ ἀποσύρων τὸ ὕφασμα ἀφῆκε νὰ φανοῦν τρία μικρὰ ἀγάλματα ἐκ πολυτίμων λίθων ἀναπαριστῶντα τὴν Ἴσιδα, τὸν Χῶρον καὶ τὸν Ὄσιριν. Ὁ μέγας ἱεροφάντης, προσεκύνησε τὴν ἐμφάνισιν ταύτην καὶ μὲ τὴν ράβδον τῆς δυνάμεως ἐχάραξεν ἕνα φανταστικὸν κύκλον καὶ ἤρχισε μίαν ἐπίκλησιν εὐλαβῆ καὶ μυστικήν, θίγων δὲ κατόπιν τὰ ἀγαλματίδια διὰ τοῦ ἄκρου τῆς ράβδου του, παρήγαγε φῶς ἐκμεμπόμενον. Ἐπὶ τῇ

θέα ταύτη, πάντες προσεκύνησαν, ψιθυρίζοντες λόγους λατρείας καὶ σεβασμοῦ.

Ὁ ἱεροφάντης ἠγέρθη πρῶτος, ἔλαβεν εὐλαβῶς τὰ ἀγαλματίδια καὶ ἀποτεινόμενος εἰς ἕτερον ἱερέα εἶπε:

— Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, εἶνε τὸ ρεῦμα ἐκ τοῦ ἐνσαρκωμένου ΘΕΟΥ εἰς τὰς εἰκόνας ταύτας, αἵτινες θὰ διαφυλάξουν τὴν μεταστᾶσαν παντὸς ρύπου, σώματος καὶ ψυχῆς, κατὰ τὸ μέγα ταξείδιον τῆς μετενσαρκώσεως.

Κατόπιν στρεφόμενος πρὸς τὸ φέρετρον, εἶπε:

— Χαῖρε ἄσπιλος παρθένος καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ὄνομα ὅλων τῶν εὐσεβῶν θεραπόντων τῶν ἱερῶν ναῶν, σοὶ ἀπευθύνω ὕστατον χαιρετισμὸν καὶ ἐνθυμοῦ πλησίον τοῦ θείου Ἀμών, πάντας ὅσους σὲ ἠγάπησαν καὶ ἐσεβάσθησαν. Χαῖρε Δάμια! Χαῖρε! Ἁγνὴ Παρθένος! Χαῖρε! Μεγάλη Ἱέρεια τῆς Ἴσιδος.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ ἱερεὺς ἀπεσύρθη καὶ ἡ συνοδεία ἤρχισε σχηματιζομένη. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἱεροτελεστίας, οἱ μαθηταὶ καὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι τιτλοῦχοι τῶν ἡνωμένων σχολείων τῶν πυραμίδων εἶχον ἔλθει ἐνδεδυμένοι μὲ τὰ συμβολικά των ἐνδύματα. Αἱ παρθένοι προπαρασκευασμέναι εἰς τὴν μυστικὴν ταύτην λατρείαν, ἠκολούθησαν τὴν συνοδείαν τῶν μεμυημένων. Ὕστερον, ἤρχετο ὁ κλῆρος καὶ ὄπισθεν αὐτῶν, ἤρχοντο οἱ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰ τρία ἀγαλματίδια, εἰς τὴν θέαν των δέ, ὅλος ὁ λαὸς προσεκύνει. Μετ' αὐτοὺς ἤρχετο ὁ ἱερεὺς ὁ κομίζων τὴν ὑδρίαν καὶ ὕστερον τὸ φέρετρον, ὑποβασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν καὶ ὄπισθεν τούτων, ὁ Μέγας Ἱεροφάντης, ὁ γέρων Σέφα, ὁ Μέγας Διδάσκαλος καὶ Μέγας Μάγος τῶν σχολείων τῶν Πυραμίδων Σελαΐτ-Χὰ καὶ τέλος πάντων οἱ μεγάλοι τιτλοῦχοι, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, παραπλεύρως τῶν ὁποίων ἠκολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν συνοδείαν. (Ἀκολουθεῖ)

Λ. ΜΠΕΡΩΤΑ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΑΙ

(Ἐκ τοῦ συμπληρώματος πνευματιστικῶν ἀνακοινώσεων πατρὸς πρὸς υἱόν, Βιβλ. Β'.)

Βεβαίως εἶναι καιρὸς νὰ γνωρίζητε ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ ποῖοι εἰσὶν οἱ ἀληθεῖς Πνευματισταὶ παρ' ἡμῖν, καθόσον ὁ κύκλος αὐτῶν ηὐρύνθη καὶ ὁλονὲν εὐρύνεται πρὸς βλάβην καὶ ὀπισθοδρόμησιν ἐνίοτε τῶν ἀληθῶν πνευματιστῶν. Τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν ὕλην τοσοῦτον ἐπετάθη ἐν τῷ Κόσμῳ σας, ὥστε τὴν σήμερον καὶ τὸν Πνευματισμὸν χρησιμοποιοῦσι πρὸς ἀπόκτησιν ὑ-

λικῶν συμφερόντων. Δὲν εἶναι μόνον οἱ χάριν ἐπιδείξεως μυούμενοι εἰς τὸν Πνευματισμόν, ἀλλὰ καὶ οἱ σκοπίμως προσερχόμενοι, ἵνα διὰ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν Πνευμάτων ἀρυσθῶσιν ὠφελείας ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν. Οὗτοι φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκαταλέγωνται μεταξὺ τῶν Πνευματιστῶν, ὅπως εἰς πᾶν ἐπάγγελμα ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ παράσιτοι καὶ οἱ ἐπιτήδειοι ἐκμεταλλευταὶ αὐτοῦ. Ὁ ἀληθὴς πνευματιστὴς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ἐπικοινωνίας αὐτοῦ μετὰ Πνευμάτων ἐπιζητεῖ οὐχὶ ὑλικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν βελτίωσιν αὐτοῦ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀληθὴς φιλόσοφος, ὅστις τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐπιζητεῖ οὐχὶ ἐν ἀμέσῳ ἀπολαύσει τῆς ὕλης καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς, ἀλλ' ἐν τῇ ἠρεμίᾳ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς συνειδήσεως, τῆς καλοκαγαθίας καὶ τῆς εὐποιΐας. Ἄλλως τε ὡς θὰ ἐννοῆτε ἐκ τῆς μικρᾶς ὑμῶν σταδιοδρομίας ἐν τῷ κόσμῳ σας, ὅτι δὲν ἀρκεῖ τις νὰ εἶναι πλούσιος διὰ νὰ εἶναι εὐτυχής, οὔτε ὅτι ὁ πλοῦτος συντελεῖ εἰς τὴν ἀπόλυτον εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου. Τοὐναντίον ἡ φρόνησις, ἡ ἀρετή, ἡ εὐσυνειδησία καὶ ἡ πνευματικὴ φιλοσοφία συντελοῦσιν εἰς τὴν συσσώρευσιν ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἔν τε τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Οἱ ἀληθεῖς λοιπὸν πνευματισταὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ τῆς ἐρεύνης τῆς γνώσεως ζητοῦσι τὴν εὐτυχίαν των.

Ὁ ἀληθὴς φιλόσοφος καὶ ἐνάρετος καὶ μεγαλόφρων καὶ θεοσεβὴς δὲν ζητεῖ οὐδὲν ἐκ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ μέσων εὐδαιμονίας, διότι γνωρίζει, ὅτι ταῦτα εἰσὶ πρόσκαιρα καὶ μηδαμινὰ ἀπέναντι τῆς στερεᾶς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης τοῦ Πνεύματος. Ζητήσατε καὶ εὑρήσετε, κρούσατε καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ Πύλαι, εἶπεν ὁ Μέγας ἡμῶν Διδάσκαλος. Ἀλλὰ τὰ θεῖα ταῦτα ῥητὰ δὲν ὑπονοοῦσι νὰ ζητήσετε χρήματα, θησαυρούς, ἐγκόσμια ἀγαθά, ἀπολαύσεις. Καὶ δι' αὐτὸ ὁσάκις ζητοῦνται ταῦτα διὰ τῶν ῥητῶν τοῦ Εὐαγγελίου ποτὲ δὲν ἐπιτυγχάνεται. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐννοοῦσι νὰ ζητῆτε τὸ πραγματικῶς συμφέρον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Πρὸς τί νὰ ζητῆτε τὴν ὀλιγοετῆ καὶ μηδαμινὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Κόσμου σας καὶ ν' ἀδιαφορῆτε πρὸς τὴν μεγάλην καὶ αἰωνίαν τοῦ μεγάλου βίου σας. Ζητήσατε τὸ πρέπον, κρούσατε τὴν θύραν τῆς εὐσυνειδησίας, τῆς εὐποιΐας, τῆς καλοκαγαθίας, τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἀγάπης, τῆς ὁμονοίας, καὶ θὰ ἴδητε ἐν τῷ ἅμα νὰ εἰσρεύσωσι πάντα ταῦτα εἰς τὰ πνευματικὰ θυλάκιά σας. Καὶ ὅταν ταῦτα ἀποκτήσητε, ἡ ὁδὸς τῆς ὑλικῆς εὐημερίας μόνη ἐπέρχεται. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῆτε ἄρτον καὶ χρήματα. Ἐνῷ ζητοῦντες ἐργασίαν καὶ τοποθέτησιν, αὗται θὰ σᾶς παράσχωσι τὰ πρῶτα. Ἐργασίαν λοιπὸν καὶ θέσιν ζητήσατε, τὴν θύραν αὐτὴν κρούσατε, καὶ ἅμα εἰσέλθητε θὰ σᾶς δοθῶσιν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ὁ βραχυχρόνιος ὑμῶν βίος ἐν τῷ κόσμῳ σας τούτῳ. Ὁ ἀληθὴς πνευματιστὴς αὐτὸ κάμνει, αὐτὸ ζητεῖ, δι' αὐτὸ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν πνευματικὸν κόσμον. Ἐνῷ οἱ ψευδεῖς Πνευματισταὶ εἶναι ἐκεῖνοι

οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς μετὰ τῶν Πνευμάτων ἐπικοινωνίας ἵνα βελτιώσωσι τὴν ὑλικὴν αὐτῶν κατάστασιν. Δυστυχῶς ὀλίγοι εἶναι σχετικῶς ἐν τῷ Κόσμῳ σας οἱ ἀληθεῖς χριστιανοὶ Πνευματισταί, φρόνιμοι καὶ φιλόσοφοι. Διὰ τοῦτο ὁ Μέγας ἡμῶν Διδάσκαλος προϊδὼν ταῦτα εἶπε καὶ τὸ ἄλλο σημαντικὸν ἐκεῖνο ῥητόν : ***«Εὐκολώτερον κάμηλος ἢ πλούσιος νὰ διέλθῃ ἐκ τῆς ὀπῆς βελόνης»***.

ΨΥΧΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ

Ὑπὸ Teder ἐκλιπόντος Διδασκάλου τοῦ Τάγματος τοῦ Μαρτινισμοῦ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ὅσοι συνεπῶς θὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὸ ζήτημα, δὲν θὰ θελήσουν νὰ πιστεύσουν εἰς τὸν λόγον τῶν μαγνητιστῶν καὶ θὰ εἴπουν ὅτι ὁ Braid, ἠπατήθη ὅταν ἐδήλωσεν ὅτι ὁ μαγνητισμὸς καὶ ὁ ὑπνωτισμὸς ἦσαν δύο διακεκριμένοι ἀγωγοί.

Θὰ ἀδιαφορήσωμεν λοιπὸν διὰ τὴν δήλωσίν του, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε δὲν χρειαζόμεθα, δεδομένου ὅτι ὑπάρχουν αὐθεντίαι καλλιτέρας πίστεως εἰς τὰς ὁποίας δυνάμεθα ν' ἀνατρέξωμεν, αἵτινες δὲν ὡδηγήθησαν ὑπὸ τῆς τρομερᾶς ἐπιθυμίας ***ν' ἀνακαλύψωσιν*** ἓν σύστημα φέρον τὸ ὄνομά των, ὅπως ἐγένετο παρὰ τοῦ προσώπου τούτου.

Ἡ ματαιότης τοῦ Braid ὑπέφερε πολὺ τὸ 1841—42, διότι ὁ Λαφονταὶν ἐξηκολούθησε μετ' ἐπιτυχίας νὰ ἐφαρμόζῃ θεραπείας ἐπὶ θεραπειῶν εἰς τὰ ἀγγλικὰ νοσοκομεῖα ὅπου ἐκαλεῖτο, ἐνῷ ὁ ἀντίπαλός του μὲ τὰ πειράματα τοῦ κακοῦ μαθητοῦ καὶ μὲ τὸν τρόπον του νὰ ἀνισορροπῇ ἐπὶ πλέον τοὺς ἀσθενεῖς του, δὲν κατώρθωσε τίποτε.

Ὀλίγον βραδύτερον, ἡ ἰδέα ὅτι ὁ ὑπνωτισμὸς ἐξηγεῖ ὅλα τὰ μαγνητικὰ φαινόμενα ἔδωσε τὸ τελευταῖον κτύπημα παρὰ τῶν χειρῶν μάλιστα ἑνὸς σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἰατρικοῦ Σχολείου τοῦ Λονδίνου, τοῦ δόκτωρος J. Elliotson, ὅστις ἤρχισε θεραπεύων τοὺς ἐγκαταλελειμμένους ἀσθενεῖς παρὰ τῶν συναδέλφων του διὰ τοῦ καθαροῦ μαγνητισμοῦ καὶ ὅστις ἐπέτυχε πληρέστατα τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου, ἐνῷ, ἀντιθέτως εἰς τὰς Ἰνδίας, ὁ ἰατρὸς Esdaile ἐχρησιμοποίει μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τὸν προσωπικὸν μαγνητισμὸν ἀντὶ τοῦ χλωροφορμίου εἰς τὰς χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις.

Ἐν τούτοις, ἐνῷ μέχρι τοῦ 1853 δὲν ἐγένετο πλέον λόγος περὶ τοῦ Braid, εἰς τὴν Γαλλίαν θεωρεῖται ὡς ὁ ***ἀνακαλύψας***

τὸν ὑπνωτισμὸν καὶ ὡς καταρρίψας τὴν προσωπίδα τοῦ μαγνητισμοῦ, ὅλων τῶν χρόνων, ἅπαξ διὰ παντός.

Ἰδοὺ ὁ λόγος. Ὁ μαγνητισμὸς κτυπᾷ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀλισμοῦ, ἐνῷ ὅ,τι λέγεται ὑπνωτισμὸς δὲν εἶνε εἰμὴ ὁ θεράπων τοῦ ὀλισμοῦ. Ἐπὶ πλέον, ὁ μαγνητισμὸς εἶνε ἐπικίνδυνος εἰς τὰ κοσμικὰ συμφέροντα τῶν μαθητῶν τοῦ Ἱπποκράτους καὶ συνεπῶς παρίστατο ἀνάγκη νὰ τὸν ὑποκαταστήσουν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπνωτισμοῦ.

Δύναται σήμερον ν' ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις τοῦ μαγνητικοῦ ρευστοῦ, ἀρνηθεῖσα πρὸ τοῦ Braid, παρὰ τοῦ τσαρλατάνου Faria, καὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐκταθῶμεν περισσότερον, ἰδίᾳ μάλιστα μετὰ τὰ λίαν αὐθεντικὰ πειράματα τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν, ἐφ' ὅσον μόνον πρόκειται ν' ἀποδείξωμεν πόσην ἀδιαφορίαν ἐπέδειξαν σοφοὶ τιτλοφορούμενοι ἀμερόληπτοι καὶ πόσον λησμονοῦν ἐνίοτε ὅτι αἱ θεωρίαι των εἶνε ἀνίκανοι νὰ ἐξηγήσωσιν ὡρισμένα φαινόμενα.

Ἂς ἀναφέρωμεν γεγονότα τινὰ ληφθέντα τυχαίως ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ μαγνητισμοῦ, πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπίσημον παρῳδίαν του.

Τὸ 1827, ὁ πολὺς Nobili ἀναγνωρίζει τὴν ὕπαρξιν ἰδιαιτέρου ρεύματος εἰς ἕκαστον ὀργανικὸν ζῷον. Τὸ 1844, ὁ δόκτωρ Mateucci δημοσιεύει σειρὰν πειραμάτων, καταλήγων ἐπὶ τῶν ἠλεκτρο—φυσιολογικῶν φαινομένων τῶν ζῴων καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του ἀποδεικνύει πολὺ καθαρὰ τὴν ὕπαρξιν νευρικοῦ καὶ μαγνητικοῦ ρεύματος. Τὸ 1849, αἱ ἐργασίαι τοῦ Reichenbach ἐμφανίζονται, ἀποδεικνύουσαι ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἔχει πόλους, πρᾶγμα πολὺ πρότερον γνωστόν. Ἔτη τινὰ κατόπιν, ὁ ἰατρὸς Baragnon, ὅστις βεβαιώνει τὴν ὕπαρξιν νευρικοῦ ρεύματος γράφει εἰς τὰς «***Μελέτας ἐπὶ τοῦ ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ***»: «Δὲν εἶμαι μακρὰν νὰ πιστεύσω, μετὰ τὸν Νεύτωνα καὶ τὸν Μέσμερ, ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος περιβάλλεται ὑπὸ ἰδιαιτέρας ἀτμοσφαίρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ὀργανισμός του ἀντιδρᾷ». Κατόπιν, εἰς τὰ 1860, ὁ δόκτωρ Charpignon, εἰς τὴν «***Σχέσιν τοῦ Μαγνητισμοῦ μετὰ τῆς νομικῆς καὶ ἰατρικῆς ἐπιστήμης***», λέγει: «Εἶνε δυνατόν, ὅτι ὑπάρχει εἰς ἀγωγὸς μὴ δυνάμενος νὰ σταθμισθῇ ὅστις ζωοποιεῖ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἀκτινοβολεῖ καὶ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις συγκεντροῦται εἰς πόλους καὶ καθορίζει τὰ ἀποτελέσματα τὰ καλούμενα μαγνητικά». Ἡ δήλωσις αὕτη, εἶνε πράγματι ἡ ἐπὶ χιλιάδας ἔτη θεωρία τῆς Ἀνατολῆς ἐλθοῦσα εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ Paracelse καὶ τῶν Ροδοσταυριτῶν. Ἓξ ἔτη κατόπιν, ὁ ἰατρὸς Κλαύδιος Βερνάρδος δημοσιεύει τὰ μαθήματά του ἐπὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν ζώντων σωμάτων καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἠλεκτρισμοῦ τινος εἰς ὅλα τὰ ζῷα. Τοῦτο, ἀκολουθεῖται εἰς τὰ 1868, ἀπὸ τὴν ***θέσιν*** τοῦ ἰατροῦ Baillif, ὅπου ἀποδεικνύει τὴν ἐξωτερίκευσιν τοῦ νευρικοῦ ρευ-

στοῦ καὶ τὴν ἐνέργειάν του ἐξ ἀποστάσεως. Τὰ πειράματα τοῦ ἰατροῦ Chevillard, καταλήγουν ἐπίσης εἰς τὸ ἴδιον συμπέρασμα. Τὰ γεγονότα νευρικῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ἀκτινοβολίας, εἶνε δεκτά, ἐπίσης καὶ παρὰ τῶν ἰατρῶν Βενιαμὶν Ρίσαρντον, ἐν Ἀγγλίᾳ, Ροβέρτου Χάμ, ἐν Ἀμερικῇ, Μπούτλερσον, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πετρουπόλεως, Thury, τῆς Ἀκαδημίας τῆς Γενεύης, τοῦ Λομπρόζο, τοῦ Μπαρετῦ καὶ ἄλλων.

Τὰ πειράματα ἀπὸ τοῦ 1881 τοῦ καθηγητοῦ Durville ἐπὶ τῶν πόλων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος περιέχονται εἰς τὴν πειραματικὴν πραγματείαν του ἐπὶ τοῦ μαγνητισμοῦ. Ὁ συγγραφεὺς δὲν παραλείπει μάλιστα ν' ἀναφέρῃ καὶ τὸ ἑξῆς χωρίον τοῦ Μπαρετύ: «Ἡ ἀκτινοβολοῦσα νευρικὴ δύναμις ἐκπέμπεναι ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, παρὰ τριῶν κυρίως σημείων, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν ἐλευθέρων ἄκρων τῶν δακτύλων καὶ τοῦ στόματος διὰ τῆς πνοῆς.

Τοῦτο ἐγράφη μόλις τὸ 1887 καὶ ἦτο μία ἀναγνώρισις καθυστερημένη μὲν ἀλλὰ καλῶς διατυπωθεῖσα διὰ τὰ γεγονότα ἅτινα ἐβεβαίουν ἕως τότε οἱ μαγνητισταὶ ὅλων τῶν χρόνων. Τὰ πειράματα τοῦ Μπαρετὺ ἐβεβαιώθησαν παρὰ τοῦ δόκτορος Δουμονπαλλιέ.

Ὅταν ὁ Μπαρετὺ ἔκαμε τὰ πειράματά του, ὁ ἰατρὸς Στὸν ἐδημοσίευεν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπιθεώρησιν ἄρθρον, δι' οὗ ἔδιδε τὸ μέτρον τῆς ἠλεκτρικῆς ἐντάσεως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ποδὸς εἰς τὸν ἕτερον, ἀπὸ τῆς μιᾶς χειρὸς εἰς τὴν ἄλλην καὶ ἐδήλου ὅτι εἶχε παρατηρήσει σημεῖα πολοποιήσεως γεννῶντα δύναμιν ἠλεκτροκινητήριον. Τοῦτο ἦτο ἡ ἐπιβεβαίωσις τῶν πειραμάτων τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Μπεκερὲλ εἰς τὰ 1856. Ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του, καὶ τελευταῖος οὗτος, εἶχε γράψει: «Ἡ ζωὴ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δράσεως βολταϊκῆς στήλης, λειτουργούσης ἐξακολουθητικῶς τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀντιστοιχούντων πρὸς ἀλλήλους θετικοῦ καὶ ἀρνητικοῦ πόλου, οἵτινες παύουν νὰ ἐκπέμπουν ἠλεκτρισμὸν μόλις ἡ ἐνέργεια τῶν στηλῶν δὲν λαμβάνει χώραν».

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον δημοσιεύομεν πάντα τὰ φαινόμενα τὰ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν μεταφυσικὴν ἐν γένει. Δεχόμεθα εὐχαρίστως ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν μας πᾶσαν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, σύντομον, ὑπεύθυνον καὶ ἐνυπόγραφον.

Γνῶσις θανάτου δι' ὀνείρου

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 1?]8]915 μετὰ τὸ φαγητόν, μετέβην εἰς τὸ δωμάτιόν μου, διὰ νὰ κοιμηθῶ, εἰς τὸ παρακείμενον δὲ δωμά-

τιον ἐκοιμᾶτο καὶ ὁ πατήρ μου. Κατεκλίθημεν λοιπὸν ἅπαντες αἰσίως, ἄνευ οὐδεμιᾶς στενοχωρίας. Συνέβη δὲ τὸ ἑσπέρας ἐκεῖνο νὰ φιλοξενοῦμεν εἰς τὸν οἶκόν μας καὶ κάποιον ἐξάδελφόν μου ἐλθόντα ἐκ τῆς πλησίον πόλεως, ὅστις κατεκλίθη πλησίον μας. Παραδόξως, κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ἀκούω τὸν ἐξάδελφόν μου νὰ φωνάζῃ—κατ' ὄναρ ἐννοεῖται—καὶ ἀπειλοῦντα νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ ἐχθρῶν. Ἀμέσως ἀκούσας τὰς φωνὰς ταύτας καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἐξαδέλφου μοῦ, ἐγείρομαι καὶ τρέχω παρὰ τὴν κλίνην του καὶ τὸν ἐρωτῶ μήπως ἀσθενεῖ. Μοῦ ἀπαντᾷ νὰ ἡσυχάσω καὶ δὲν ἦτο τίποτε παρὰ ὄνειρον, καθ' ὃ ἔβλεπεν ὅτι κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὸ δωμάτιόν του, προσεπάθουν νὰ τὸν κακοποιήσουν καὶ νὰ τοῦ ἀποσπάσουν τὸ θησαυροφυλάκιον, συγχρόνως δὲ ὅτι εἶχον ἐμπήξῃ τὴν μάχαιραν οἱ κλέπται παρὰ τὴν ὠμοπλάτην τοῦ ἀδελφοῦ του. Τέλος, ἡσύχασε αὐτός τε καὶ ἐγώ, καὶ μετέβην νὰ ἐξακολουθήσω τὸν ὕπνον μου. Τὴν πρωΐαν, μόλις ἐξυπνήσαμεν, καί, ὅτε ὁ ἐξάδελφός μου μετέβαινεν εἰς τὴν ἀγοράν, συναντᾷ τὸν διανομέα τηλεγραφημάτων, ὅστις τοῦ παρέδωσε κάποιο τηλεγράφημα. Διὰ τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ τοῦ ἀνηγγέλλετο ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ ἐξαδέλφου μου, ἐκείνου δηλ., ὃν εἶδε κατ' ὄναρ ὁ ἐξάδελφός μου, καὶ εἰς ὃν ἐνέπηξαν τὴν μάχαιραν οἱ λῃσταί. Συνέβη δὲ ὁ θάνατός του ἀκριβῶς τὸ μεσονύκτιον, τῆς προηγουμένης, ὅτε ἔβλεπε τὸ ὄνειρον ὁ ἐξάδελφός μου, τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο ὄνειρον.

Ι. Παπαβασιλείου.

Φαινόμενα προαισθήσεων

Ὁ καλὸς φίλος κ. Ν. Περαβ. πολλάκις ἔτυχε νὰ μᾶς διηγηθῇ πλεῖστα φαινόμενα ψυχικά, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησε συμβαίνοντα εἰς ἑαυτὸν καὶ ἄλλους, ἀφ' ἧς ἐποχῆς μελετᾷ τὸ περιοδικόν μας. Βεβαίως, ὅ,τι μᾶς διηγεῖτο ἑκάστοτε ὁ κ. Ν. Περ. οὔτε πρωτοφανὲς ἦτο οὔτε ἀξίας ἰδιαιτέρας. Ηὐχαριστούμεθα ὅμως ἀκούοντες αὐτὸν διηγούμενον διότι ἐπιστοποιήσαμεν ὅτι ἤρκει νὰ τοῦ δοθῇ ἡ αἰτία διὰ τοῦ Ἔωνος ἵνα παρακολουθήσῃ ὡρισμένα φαινόμενα καθημερινῶς συμβαίνοντα εἰς τὴν ζωήν μας, τὰ ὁποῖα ὅμως, διὰ πολλὰς ἀφορμάς, ἰδία δὲ ἀπὸ ἀδιαφορίαν, δὲν θέλομεν νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ νὰ μελετήσωμεν.

Οὕτω ὁ κ. Ν. Περ. τὴν τελευταίαν Κυριακὴν εὑρισκόμενος εἰς Παλαιὸν Φάληρον, ἐντὸς σκηνῆς, καὶ καθ' ἣν ὥραν πάντες ἀνέμενον τὸν ἀδελφόν του ἵνα φάγωσιν, εἶχον δὲ ἀπελπισθῇ περὶ τῆς καθόδου του, οὗτος αἰφνιδίως, χωρὶς κἂν νὰ δύναται νὰ ἴδῃ ἔξω, εἶπε πρὸς τοὺς παρισταμένους:

— Βγῆκε ἔξω, θὰ ἰδῆτε τὸν ἀδελφόν μου εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων περίπου ἐρχόμενον ἐδῶ.

Οὕτω καὶ συνέβαινε πράγματι. Ἡ ψυχὴ τοῦ κ. Ν. Περ. εἶχεν αἰσθανθῆ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ ἀκούραστος ἐρευνητὴς καὶ διάσημος ἀστρολόγος Κάμιλλος Φλαμμαριόν, δὲν παύει τοῦ νὰ προσφέρῃ συνεχῶς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νέα ἀποτελέσματα τῶν πολυετῶν ἐρευνῶν του. Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη σύγγραμμά του *ὁ θάνατος καὶ τὰ μυστήριά του* περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν καιρῷ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐνεποίησεν βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Ἐξ ἄλλου αἱ ἐργασίαι του εἰς δημοσιεύσεις, ἄρθρα. κλπ. διαδέχονται ἀλλήλας. Οὕτω τὴν σήμερον δημοσιευομένην μελέτην του «ἡ σύγχρονος ἐξάπλωσις εἰς τὸν κόσμον τῶν ψυχικῶν μελετῶν» ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν Revne Spirile εἰς ἣν τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη. Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν μελέτην της.

—ο—

Εἰς τὸ θέατρον Διονύσια, ἀρχικῶς καὶ κατόπιν, εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἔδωσε μερικὰς παραστάσεις ἀνεξηγήτων φαινομένων ἐχόντων σχέσιν μὲ τὸν ὑπνωτισμόν τὴν νοομαντείαν, τὴν ὑποβολήν, κλπ., ὁ παρεπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν μας ἱππότης Φουρνιέ. Αἱ παραστάσεις τοῦ κ. Φουρνιέ, συμπεριλαμβάνουν διασκεδαστικὰ παιγνίδια καὶ ἐκπλήξεις, λυπούμεθα ὅμως μὴ δυνάμενοι νὰ κάμωμεν περισσότερον λόγον ἀφοῦ ἡ ἐν γένει ἐργασία του δὲν διακρίνεται διὰ τὴν αὐστηρὰν προσήλωσίν της πρὸς τὰς μεταφυσικὰς ἐπιστήμας.

—ο—

Ὁ κ. Γ. Γράκχος, συνδρομητὴς μας, μᾶς γράφει ὅτι περιῆλθεν εἰς γνῶσίν του ὅτι εἷς φίλος του κοιμώμενος καὶ ἀγνοῶν τελείως τὴν Γαλλικήν, ἤρχισεν αἰφνιδίως ἀπαγγέλλων ὡρισμένα ἐδάφια εἰς ἄπταιστον γαλλικὴν ἀπὸ τοὺς Ἀθλ ους τοῦ Οὐγκὼ ἅτινα κατόπιν ἡρμήνευε. Τὸ φαινόμενον δὲν εἶνε ἀνεξήγητον καὶ δύναται ἀναμφιβόλως νὰ συμβῇ. Ἀκριβῶς εἰς ὁμοίαν κατάστασιν περιπίπτουν οἱ διὰ τῆς γραφῆς μεσάζοντες, οἵτινες καταλαμβανόμενοι ὑπὸ ἐκστάσεως δύνανται νὰ γράψουν ταχύτατα καὶ καθαρώτατα εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἀγνοοῦσι παντελῶς. Καὶ ἡ γραφὴ ἀκόμη δὲν εἶνε ἰδική των ἀλλὰ τοῦ προσερχομένου πνεύματος.

—ο—

Τὴν αὐτὴν ἐξήγησιν ἔχομεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸν κ. Λ. Π. ὅστις μᾶς ἐρωτᾷ πῶς εἶνε δυνατὸν ἡ κ. Φήλδ, νὰ ζωγραφίζῃ (φυλ. 6 καὶ 7). Ὅταν οἱ μεσάζοντες ἔχουν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, εὑρεθῇ δὲ καὶ τὸ κατάλληλον πρὸς τοῦτο πνεῦμα, τότε τὸ πνεῦμα τοῦτο κατακτᾷ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ πνεῦμα τοῦ μεσάζοντος καὶ χρησιμοποιεῖ ἐλευθέρως πάντα τὰ μέσα τὰ ὑλικὰ τῆς ἐκδηλώσεως (νεῦρα, χεῖρας, κλπ.).

Εἶνε ἀληθὲς καὶ μὴ ἀμφιβάλλετε κύριε Λ. Π.

—ο—

Φαινόμενον ἐπίσης ἀξιοπαρατήρητον εἶνε τὸ νὰ ἀκούωσιν ὡρισμένοι ἄνθρωποι συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας διδομένας παρὰ πνευμάτων. Μία

τῶν περιπτώσεων τούτων εἶνε ἡ τοῦ Cl. Ignacio ὅστις εἰδοποιήθη ὅτι ὁ φίλος του Λαο μέλλει νὰ ἀποθάνῃ τυχαίως ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ὁ Ignacio οὗτος εἰδοποίησε τοὺς γονεῖς τοῦ φίλου του καὶ συνέστησε νὰ τοῦ ἀλλάξουν ἐπάγγελμα. Ἐκεῖνοι ὅμως τὸν ἐμυκτήρισαν. Ἐδέχθη καὶ δευτέραν σύστασιν τῶν πνευμάτων ἀλλὰ καὶ πάλιν αἱ συστάσεις του ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ὁ Λάο μετά τινας ἡμέρας ἐφονεύθη κατὰ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς ἀτμομηχανῆς.

—ο—

Ἐλάβομεν τὰ κάτωθι βιβλία καὶ περιοδικά.

Α. Μπερώτα: Συμπλήρωμα πνευματιστικῶν ἀνακοινώσεων (Βιβλ. Β'.) καὶ Ἔκτακτοι πνευματιστικαὶ ἀνακοινώσεις (Βιβλ. 3).

Ἐθνικὴ Ζωή, μὲ ὕλην ὅπως πάντοτε διαλεκτικήν.

Mondo Occulto, Napoli, Ἰούλιος-Αὔγουστος, μὲ ὕλην ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν, ἱκανὴν δὲ ὅπως δώσῃ ἰδέαν τῆς κινήσεως καὶ προόδου τῶν μεταφυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἰταλίᾳ.

Μοῦσα, Ἀθῆναι, μὲ ὕλην ποικίλην ἐξ ἧς σημειώνομεν ἄρθρον τοῦ Ψυχάρη ἐπὶ τῆς διαστάσεώς του μὲ τὸν Νουμᾶ καὶ τὰς εἰς τὴν ἐξορίαν γραφείσας σημειώσεις τοῦ μακαρίτου Ἴωνος Δραγούμη.

Revue Spirite, Paris, Αὔγουστος, μὲ ἄλλο ἄρθρον τοῦ Καμίλλου Φλαμμαριὼν «ὁ Ναπολέων καὶ τὰ ψυχικὰ φαινόμενα».

Γράμματα, Ἀλεξάνδρεια, Ἰανουάριος—Ἀπρίλιος, μὲ ὕλην σοβαρὰν καὶ ποικίλην. Σημειώνομεν τὰ ἄρθρα τῶν κ. κ. Κ. Παρορίτη, Ὁ πόλεμος στὴ Λογοτεχνία μας καὶ Α. Δ. Σίδερη, ἡ σημερινὴ κατάστασι στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπίσης ἐλάβομεν προκήρυξιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ὁμίλου Ἀθηνῶν ζητοῦντος τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ πρόγραμμά του ἵνα δυνηθῇ οὕτω νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θ. Γκαβ. Λεχανᾶ. Ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς, φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἐλάβομεν δευτέραν σας ἐπιστολήν. *Στ. Πολυμ.* Ναύπλιον. Ἀπεστείλαμεν ἓν φύλλον ἐπὶ ἐπιστροφῇ. *Γ. Ἀναγν.* Αἰκατερίνην. *Ν. Μπάκ.* Πάτρας. *Δ. Νεμτσ.* Θεσ]νίκην. Ἀπεστάλη φύλλον εἰς ἀντικατάστασιν λανθασμένου. *Ι. Παπ.* Ἄρταν. Ἀπεστάλη φύλλον, οὐδὲν νεώτερον, συγχαρητήρια διὰ Ἕνωσιν. *Ἀθ. Παν*, Τ. Τ. 930. Ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως. *Θ. Πυρ.* Ἐλήφθη. Spirituous. Οἱ λόγοι σας μᾶς ἐνθαρρύνουν διὰ τοῦτο δὲ καὶ δι' ὅσα γράφετε ἐπιμένομεν καὶ ἡμεῖς, M. Pol. Ἐνταῦθα. Σᾶς γράφομεν ταχ]κῶς, εὐχαριστοῦμεν. *Β. Παπαν.* Σπάρτην. Σᾶς γράφομεν σήμερον.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἔδωκαν διευθύνσεις φίλων των πρὸς ἀποστολὴν τοῦ περιοδικοῦ. Θὰ τοῖς ἀποστείλωμεν τὸ παρόν.

Ὁ «Ἔων» πωλεῖται ἐν Ἀθήναις ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰ κάτωθι περίπτερα, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ ἀπὸ ~~τὰ~~ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλλην. Τύπου :

1) Σταθμὸς Κηφισσίας : Περίπτερον κ. Γ. Λαμπρινοῦ, δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ.

2) Σταθμὸς Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κ. Θεοχάρη.

3) Περίπτερον κ. Λ. Παπαγιάννη, ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, γωνία φαρμακείου Μαρινοπούλου.

4) Περίπτερον κ. Γιαννοπούλου, Χαυτεῖα, ἔμπροσθεν παντοπωλείου Ψαραύτη καὶ Κηρύκου.

5) Περίπτερον κ. Θ. Δραγώνα, Χαυτεῖα, γωνία ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Σταδίου.

6) Περίπτερον κ. Λαμπρινάκου, Πλατεία Ὁμονοίας, παρὰ τοὺς πωλητὰς τῶν ἀνθέων.

7) Περίπτερον κ. Π. Κυπραίου, Πλατεία Βάθης.

8) Περίπτερον κ. Α. Παπλωματοπούλου καὶ Σια, γωνία Ἀρσακείου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πεσματζόγλου.

9) Περίπτερον κ. Δ. Κολυμβίτη, γωνία ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἐδουάρδου Λῶ.

10) Περίπτερον κ. Π. Δημοπούλου, ἐπὶ τῆς Πλατείας Συντάγματος, τὸ ἐκ τῶν τριῶν εἰς τὸ κέντρον εὑρισκόμενον.

Συστήσατε τὸ περιοδικόν μας εἰς τοὺς φίλους σας. Ἡ σύστασίς σας εἶνε συμβολὴ καὶ βοήθεια εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Ἀληθείας.